

II Księga Kronik

Rozdział 35

1. I uczynił Jozjasz w Jeruzalem Fase JAHWE, które ofiarowano czternastego dnia księżyca pierwszego. 2. I postanowił kapłany na ich urządziech, i napominał je, aby służyli w domu PANSKIM. 3. Lewitom też, przez których naukę wszystek Izrael poświęcał się JAHWE, mówił: Postawcie skrzynię w świątnicy kościoła, który zbudował Salomon, syn Dawidów, król Izraelski, bo jej już więcej nosić nie będziecie. Ale teraz służcie JAHWE Bogu waszemu i ludowi jego Izraelskiemu, 4. a nagotujcie się według domów i rodzajów waszych w rozdziałach każdego, jako rozkazał Dawid, król Izraelski, i opisał Salomon syn jego. 5. A służcie w świątnicy według domów i ufców lewickich. 6. A poświęciwszy się, ofiarujcie Fase; przygotujcie też bracią wasze, aby mogli czynić według słowa, które mówił JAHWE przez rękę Mojżesza. 7. Nadto dał Jozjasz wszystkiemu ludowi, który się tam był znalazł na święto Fase baranków i kozłat z trzód, i innego drobu trzydzieści tysięcy, wołów też trzy tysiące, to wszystko z majątności królewskiej. 8. Książęta też jego, co dobrowolnie szlubili byli, ofiarowali tak ludowi, jako kapłanom i Lewitom. A Helcjasz i Zachariasz, i Jahiel, przełożeni domu Bożego, dali kapłanom na czynienie Fase drobu jednego z drugim dwa tysiąca i sześć set i wołów trzy sta. 9. A Chonieniasz i Semejasz, Natanael też, bracia jego i Hazabias, i Jehiel, i Jozabbat, książęta Lewitów, dali drugim Lewitom na święcenie Fase pięć tysięcy drobu a wołów pięć set. 10. I zgotowała się posługa, i stanęli kapłani na urządzie swoim, Lewitowie też w ufcach, według rozkazania królewskiego. 11. I ofiarowano Fase. I kropili kapłani krew rękami swymi, a Lewitowie darli skóry całopalenia 12. i oddzielili je, aby dali według domów i familij każdego i aby były ofiarowane PANu, jako napisano w księgach Mojżeszowych; i z woły też także uczynili. 13. I piekli Fase u ognia, wedle tego jako w zakonie napisano, a ofiary zapokojne warzyli w kotlech i w panwiach, i w garcach, i rozdali spieszno wszystkiemu pospółstwu. 14. A sobie i kapłanom potym gotowali: bo kapłani około ofiar całopalonych i około tłustości byli zabawieni aż do nocy, przetoż Lewitowie sobie i kapłanom, synom Aaronowym, na ostatku gotowali. 15. A śpiewacy, synowie Asaf, stali w swoim rzędzie według rozkazania Dawida i Asafa, i Hemana, i Iditun, proroków królewskich, a odźwierni u każdych wrót pilnowali, tak iż i namniej nie odstępili od posługi, przetoż bracia ich Lewitowie gotowali im pokarmy. 16. Wszytka tedy służba PANSKA porządnie wykonała się dnia onego, aby czynili Fase i ofiarowali całopalenia na ołtarzu PANSKIM według rozkazania króla Jozjasza. 17. I uczynili synowie Izraelscy, którzy się tam należeli, Fase czasu onego i święto Przaśników przez siedm dni. 18. Nie było Fase temu podobne w Izraelu ode dni Samuela proroka: ale ani żaden ze wszech królów Izraelskich nie uczynił Fase jako Jozjasz kapłanom i Lewitom, i wszystkiemu Judzie i Izraelowi, który się był znalazł, i mieszkającym, w Jeruzalem. 19. Ośmnastego roku królestwa Jozjaszowego obchodzono to Fase. 20. Potym gdy naprawił Jozjasz kościół, przyciągnął Nechao, król Egipski, na Charkamis nad Eufratesem. I wyciągnął przeciwko jemu Jozjasz. 21. Ale on, posławszy do niego posły

swe, rzekł: Co mnie i tobie jest, królu Judzki? Nie przeciw tobie dziś ciągnę, ale walczę przeciwko innemu domowi, do którego mi Bóg co rychlej jachać kazał; przestań czynić przeciw Bogu, który ze mną jest, by cię nie zabił. **22.** Nie chciał Jozjasz wrócić się, ale nagotował przeciw jemu bitwę, ani przestał na mowach Nechao z ust Bożych, ale ciągnął, aby się potkał na polu Mageddo. **23.** I tamże raniony od strzelców, rzekł słudzebnikom swoim: Wyprowadźcie mię z bitwy, bom jest barzo ranion. **24.** Którzy go przenieśli z wozu na drugi wóz, który szedł za nim po królewsku, i przywieźli go do Jeruzalem, i umarł, i pogrzebion w grobie ojców swoich: i płakał go wszytek lud Judzki i Jerozolimski. **25.** A nawięcej Jeremiasz, którego wszyscy śpiewacy i śpiewaczki aż po dzisiejszy dzień lamenty nad Jozjaszem powtarzają i jakoby prawem weszło w Izraelu: Oto napisano w lamentacjach. **26.** A ostatek mów Jozjaszowych i miłosierdzia jego, które są przykazane zakonem PANSKIM, **27.** uczynki też jego i przednie, i ostateczne, napisane są w księgach królów Judzkich i Izraelskich.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.